

اینفوگرافیک

سود ۹۳ همتی در جیب سهامداران

در ۶ ماه نخست امسال، ۴۷۷ شرکت بورس، ۹۳/۲ همت از سود سهام را از طریق سبام به حساب سهامداران واریز کردند

۹۳/۲ همت کل سود واریز شده	۳۰/۵ میلیون نفر تعداد کل سهامداران	۴۷۷ شرکت تعداد شرکت‌ها
۸۳/۴ همت سود ۶ ماهه نخست امسال	۲۶/۶ میلیون نفر تعداد کل سهامداران	۱۱۴ شرکت تعداد شرکت‌ها
۹۹ همت سود سنوات قبل	۳/۹ میلیون نفر تعداد کل سهامداران	۱۴ شرکت تعداد شرکت‌ها
سال جاری	سود سنوات قبل	سال جاری

با فعال شدن درگاه یکپارچه ذی‌نفعان بازار سرمایه در سال‌های اخیر، واریز سود نقدی سهامداران از طریق سامانه سجام و به‌صورت غیرحضوری و آنلاین انجام می‌شود. طبق اطلاعات شرکت سپرده‌گذاری مرکزی، در ۶ ماه نخست امسال، بیش از ۹۳ هزار میلیارد تومان سود مربوط به مجامع سال جاری و سنوات قبل از طریق سجام به حساب ۳۰ میلیون سهامدار واریز شده است.

به گزارش همشهری، سهامداران با ثبت‌نام در سامانه سجام از خدمات مختلف بازار سرمایه از جمله دریافت سودهای جاری و سنواتی، حضور الکترونیک در مجامع شرکت‌هایی که سهامدار آنها هستند، پذیرش‌نویسی الکترونیک خودتقدیم و انجام فرآیندهای مرتبط با انتقال دارایی متوفیان به وراث بهره‌مند می‌شوند. متقاضیان می‌توانند برای ثبت‌نام رایگان در سامانه سجام به نشانی <https://www.sejam.ir> مراجعه کنند. کارمزد ثبت‌نام در سامانه سجام برای نخستین‌بار تا پایان مهر امسال رایگان شده است. بر این اساس، تمام افرادی که تاکنون در این سامانه ثبت‌نام نکرده‌اند، می‌توانند در این بازه زمانی بدون پرداخت کارمزد ثبت‌نام، فرآیند سجامی شدن خود را آغاز کنند.

یارگوی دلایل افزایش قیمت سبب زمینی

تب بازار سبب زمینی، بار دیگر این محصول پرصرف کشاورزی را به کانون توجه جامعه تبدیل کرده است. فعالان بازار میوه‌توهرای می‌گویند عوامل مختلفی دست‌به‌دست هم داده‌اند تا بازار این محصول با روند افزایشی قیمت مواجه شود.

در همین رابطه، اکبر یاروی، رئیس اتحادیه صنف بارفروشان تهران در برنامه پارک‌وی تلویزیون همشهری، اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین عوامل، افزایش هزینه‌های تولید است؛ به‌طوری‌که هزینه تولید سبب زمینی نسبت به سال گذشته حدود ۴ برابر افزایش یافته است. در نتیجه، برخی کشاورزان به‌دلیل ناتوانی مالی، اقدام به کشت نکردند.

یآوری ادامه داد: کم‌آبی و قطعی برق نیز از دیگر عواملی بوده که بر تولید سبب زمینی اثر گذاشته است؛ به‌طوری‌که میزان برداشت در هر هکتار که در سال‌های گذشته حدود ۴۰ تن بوده، امسال به حدود ۲۵ تا ۳۰ تن کاهش یافته است.

رئیس اتحادیه صنف بارفروشان تهران با اشاره به وضعیت تولید در استان‌های مختلف گفت: وضعیت فعلی مختص استان همدان است که تا اواسط مهرماه ادامه خواهد داشت. بعد از این تاریخ، استان‌های مختلف به‌تدریج وارد مرحله برداشت می‌شوند و با افزایش عرضه، قیمت نیز می‌تواند بار دیگر متعادل شود. یآوری همچنین درباره گلابه مردم از کیفیت سبب زمینی‌های عرضه شده در بازار توضیح داد: متأسفانه بخشی از سبب زمینی‌های تنظیم بازاری کیفیت چندان مطلوبی ندارد که موجب گلابه مردم شده است.

رئیس اتحادیه به صنف بارفروشان تهران افزود: گران شدن سبب زمینی و کمبود آن در بازار موجب شده است که متأسفانه برخی محصولات را به‌صورت قطره چکانی به بازار عرضه کنند که همین موضوع هم بر بالا رفتن قیمت‌ها تأثیر قابل توجهی گذاشته است. وی درباره قیمت سبب زمینی در میدان تره‌بار مرکزی نیز گفت: قیمتی بالاتر از حدود ۸۵ هزار تومان در میدان تره‌بار مرکزی وجود ندارد. به گفته او، قیمت سبب زمینی در مزرعه برای کشاورز نیز با توجه به هزینه‌های تولید، حدود ۵۰ هزار تومان به ازای هر کیلو تمام می‌شود.

به گفته یآوری، متولی بازار در سطح شهر باید پاسخگوی قیمت‌های عجیب مانند ۱۳۰ هزار تومان برای هر کیلو باشد. یآوری در ادامه با اشاره به روند عرضه محصولات جدید اظهار کرد: محصولات پاییزه استان‌های لرستان و کرمانشاه و همچنین برداشت مرحله دوم استان همدان، آذربایجان شرقی و اصفهان در

پیش است. اگر برداشت

این محصولات از حدود ۱۵ مهرماه تا حداکثر ۲۷ مهرماه آغاز و راهی بازار شود، انتظار می‌رود روند قیمت‌ها متعادل و کاهشی شود.

۱/۳ همت

هیأت مدیره شرکت عمران شهرهای جدید در زمینه تأمین منابع مالی زیرساخت‌های شهرهای جدید، از تخصیص هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان از اعتبارات صندوق ملی مسکن برای اجرای پروژه‌های زیرساختی شهرهای جدید در سال جاری خبر داد. به گفته فرزاد حسینی، اختصاص منابع صندوق ملی مسکن به زیرساخت‌ها برای نخستین بار محقق شده است.

بررسی حواشی پلتفرم طلای آنلاین میلی

طلای آنلاین بر مدار بی اعتباری

تأخیر در تسویه و عدم تحویل طلا، بار دیگر خلأ نظارتی پلتفرم‌های طلای آنلاین را آشکار کرد

فروش شکایت کردند. گزارش‌هایی از طولانی شدن زمان تسویه و پاسخ‌های نامشخص پشتیبانی در فضای مجازی منتشر شد و نگرانی درباره پشتوانه طلای این پلتفرم را افزایش داد. یک گزارش منتشرشده در ۲۹ شهریور نیز از کاربری خبر می‌داد که ۲۱ شهریور در خواست برداشت ربالی را ثبت کرده‌ام، اما تا ۲۸ شهریور همچنان وجه خود را دریافت نکرده بود. با بالا گرفتن اعتراض‌ها، پای شائبه خالی‌فروشی نیز دوباره به میان آمد؛ یعنی این احتمال که پلتفرم بیش از میزان طلای واقعی و قابل اتکای خود به مشتریان تعهد ایجاد کرده باشد. در روزهای اخیر نیز ویدئویی از تجمع و تنش شماری از مشتریان در مقابل دفتر میلی در شبکه‌های

بهزاد رنجبر | روزنامه‌نگار | اعجاری گزارش
تسویه حساب مشتریان به بحرانی جدی برای بازار طلای آنلاین تبدیل شده است؛ بحرانی که حالا چند پرستی اساسی را همزمان مطرح کرده است: طلای مشتریان میلی کجاست؟ چه میزان طلا واقعاً در خزانه‌های بانکی وجود دارد؟ این طلا با چه عیاری نگهداری می‌شود و چه مقدار از آن در هر لحظه قابل استفاده برای تسویه با مشتریان است؟ و مسئول نظارت بر پلتفرم‌های طلا کیست؟ به گزارش همشهری، ما چرا از اواخر شهریور ماه جدی شد؛ زمانی که تعدادی از کاربران میلی که طلای خود را در این پلتفرم فروخته بودند، از تأخیر در دریافت وجه حاصل از

اختلافی که از آبان ۱۴۰۳ شروع شد

اطلاعاتی که در اختیار همشهری قرار گرفته، نشان می‌دهد مسئله پشتوانه طلای میلی موضوعی جدید نیست و اختلاف این پلتفرم با بانک کارگشایی به آبان ۱۴۰۳ بازمی‌گردد. براساس این اطلاعات، اختلاف میان میلی و بانک کارگشایی از همان زمان بر سر احراز میزان واقعی طلای تحویلی و کیفیت و عیار آن شکل گرفته است. بررسی‌های انجام‌شده درباره بخشی از طلای تحویلی، ابهام‌هایی درباره عیار و انطباق آن با طلای مورد پذیرش ایجاد کرده و همین مسئله باعث شده میزان ذخایری که میلی اعلام می‌کند با ارقام مورد احراز در بانک کارگشایی یکسان نباشد. اختلاف بانک کارگشایی و میلی گلد ظاهراً بر سر این است که طلای اعلام‌شده از سوی میلی گلد عیار پایین‌تری نسبت به آنچه اظهار می‌کند دارد و میزان ذخایری که اعلام می‌کند کمتر از ارقام واقعی است و به همین دلیل این موضوع منجر به ورود پلیس امنیت اقتصادی و دادستان کل کشور هم شده است.

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم در مقررات جدید بازار طلای آنلاین، خزانه صرفاً محل نگهداری طلا نیست، بلکه موظف است اصالت یا عیار و مقدار طلای تحویلی را تأیید کند. بنابراین اگر درباره میزان یا عیار طلای تحویلی اختلافی وجود داشته باشد، موضوع مستقیماً به میزان طلایی که یک پلتفرم می‌تواند به مشتریان خود عرضه کند ارتباط پیدا می‌کند.

۸۵۰ کیلو طلا یا ۹۶۵ کیلو؟

در روزهای اخیر میلی برای پاسخ به نگرانی کاربران اعلام کرده است که بیش از ۸۵۰ کیلو گرم طلا در خزانه‌های بانکی دارد و مشکل تسویه را ناشی از مسدود شدن بخشی از این دارایی‌ها در بانک کارگشایی و همچنین محدودیت درگاه‌های پرداخت بانکی می‌داند. اما چند روز پیش از این اطلاعیه، در نامه‌ای که میلی به دبیر شورای عالی امنیت ملی ارسال کرده، رقم ۹۶۵ کیلوگرم طلای مربوط به تعهدات کاربران مطرح شده بود. این شرکت گفته بود این میزان طلا به‌صورت فیزیکی در خزانه‌های بانکی قرار دارد، اما محدودیت دسترسی به ذخایر، بخشی از تسویه‌ها را با تأخیر مواجه کرده است.

همزمان میلی اعلام کرده که طی یک‌ماه بیش از ۷ هزار میلیارد تومان تسویه ریالی و بیش از ۳۶ کیلوگرم تحویل فیزیکی طلا انجام داده است. تفاوت میان ارقام ۸۵۰ و ۹۶۵ کیلوگرم لزوماً به‌معنای تناقض نیست و می‌تواند به تفاوت تاریخ، نوع ذخیره یا تعریف طلای مربوط به تعهدات باشد؛ اما در شرایط فعلی لازم است این تفاوت برای مشتریان روشن شود؛ به‌ویژه آنکه رسیدهایی که میلی برای اثبات سپرده‌های خود در سایتش منتشر کرده، طبق بررسی‌های انجام‌شده، از آبان ۱۴۰۳ تا آذر ۱۴۰۴ را پوشش می‌دهد و سندی با تاریخ جدیدتر در صفحه مذکور مشاهده نمی‌شود.

میلی چه می‌گوید؟

میلی تأکید دارد که مشکل از نبود طلا نیست. این پلتفرم در اطلاعیه اخیر خود گفته است در خزانه بانکی بیش از ۸۵۰ کیلوگرم طلا دارد، اما مسدود شدن دارایی‌ها و محدودیت دسترسی به خزانه باعث اختلال در تسویه شده است. میلی همچنین گفته طی یک‌و نیم ماه، حدود ۲۵۰ کیلوگرم از طلای خود را که خارج از خزانه‌های بانکی داشته، برای تسویه با کاربران استفاده کرده و اکنون محدود شدن طلای موجود در بانک کارگشایی مانع ادامه این روند شده است. این شرکت ضمن رد خالی‌فروشی، کاربران را به آرامش دعوت کرده و گفته دارایی آنها محفوظ است و پیگیری‌ها برای رفع محدودیت‌ها ادامه دارد.

بانک مرکزی: این موضوع به ما منتسب نشود

در ادامه انتشار نامه میلی و بازتاب آن در فضای مجازی، بانک مرکزی نیز وارد ماجرا شد؛ البته نه برای تأیید یا رد میزان طلای میلی، بلکه برای رد انتساب برخی مطالب به این بانک. بانک مرکزی اعلام کرد برخلاف مطالب منتشرشده در برخی شبکه‌های اجتماعی، با نامه مورد اشاره نام، درخواست مستقیم یا ادعایی خطاب به بانک مرکزی وجود ندارد و انتساب چنین مطالبی به بانک مرکزی خلاف واقع است، بنابراین این واکنش را نمی‌توان به‌معنای تأیید موجودی اعلامی میلی یارد ادعای خالی‌فروشی دانست.

نقش تعیین‌کننده سامانه ناظر

در این میان، شاید مهم‌ترین ابزار برای پایان دادن به این ابهام‌ها، نه اطلاعیه میلی و نه واکنش‌های رسانه‌ای، بلکه سامانه ناظر باشد. طبق دستورالعمل اجرایی خرید و فروش طلا و نقره و به‌صورت برخط، پلتفرم باید پیش از فروش، طلای خود را به خزانه مورد تأیید تحویل دهد و پس از تأیید خزانه، فقط به اندازه طلای موجود و متعلق به خود در خزانه اجازه فروش داشته باشد. سامانه ناظر نیز باید تعهدات پلتفرم به مشتریان را با موجودی طلای تحویلی به خزانه تطبیق دهد. حتی در زمان انجام معامله، اطلاعات مشتری و مقدار طلای مسودر معامله باید به سامانه ناظر اعلام شود و در صورت وجود موجودی کافی، سامانه شماره استعلام صادر و مقدار طلای قابل معامله را از موجودی پلتفرم نزد خزانه کسر می‌کند. در ادامه نیز مشتری باید بتواند اطلاعات معامله و مقدار طلای خریداری‌شده را با شماره رهگیری مشاهده کند. به بیان ساده، سامانه ناظر قرار است همان حلقه‌ای باشد که طلای روی صفحه تلفن همراه را به طلای واقعی در خزانه متصل می‌کند. به همین دلیل، پرونده میلی یک آزمون مهم برای این سامانه نیز محسوب می‌شود. اگر موجودی طلای میلی در خزانه و تعهدات آن به کاربران در سامانه ناظر ثبت و تطبیق شده باشد، می‌توان با عددی روشن درباره میزان پشتوانه صحبت کرد. اگر چنین تطبیقی هنوز کامل نشده باشد، بخش قابل توجهی از ابهام موجود باقی خواهد ماند.

حالا مشتری چه می‌خواهد؟

در نهایت، مشتری میلی‌کاری به اختلافات نهادهی ندارد. برای او یک سؤال بیشتر وجود ندارد: طلایی که در حسابش می‌بیند واقعاً وجود دارد یا نه و اگر امروز بخواهد آن را بفروشد یا تحویل بگیرد، چه کسی تضمین می‌کند که بتواند دارایی خود را دریافت کند؟

پاسخ این سؤال نیز نمی‌تواند صرفاً یک اطلاعیه از سوی پلتفرم باشد. پاسخ باید از محل نگهداری طلا تأیید عیار و وزن، تطبیق آن با تعهدات مشتریان و اطلاعات سامانه ناظر به‌دست بیاید. تجمع اخیر شماری از مشتریان مقابل ساختمان میلی نشان داد مسئله دیگر فقط یک بحث تخصصی درباره تنظیم‌گری نیست؛ اعتماد مشتریان به دارایی‌ای است که برخلاف طلای سنتی، آن را در دست خود نمی‌بینند. اکنون موضوع باید روشن شود: نخست اینکه اختلاف قدیمی میلی و بانک کارگشایی بر سر میزان و عیار طلای تحویلی حقیقا به چه نتیجه‌ای رسیدیده و دوم اینکه موجودی نهایی قابل دسترسی طلای میلی در برابر کل تعهداتش به میلیون‌ها کاربر چقدر است. تا زمانی که نتیجه به‌طور شفاف و قابل راستی آزمایی منتشر نشود، بحران میلی صرفاً یک بحران تسویه باقی نمی‌ماند؛ بلکه به از مونی برای اعتبار کل بازار طلای آنلاین ایران تبدیل خواهد شد.

حسن خمیس آبادی، رئیس مؤسسه تحقیقات علوم دامی از ورود حدود ۲۵ درصد از ضایعات کشاورزی کشور به چیره دام خبر داد و گفت: نیاز سالانه دام و طیور کشور حدود ۴۷ میلیون تن ماده خشک است، درحالی‌که سالانه حدود ۸۰ میلیون تن ماده خشک پسماند کشاورزی تولید می‌شود و می‌توان از این ظرفیت برای کاهش واردات بهره‌برد.

یادداشت

میلاد مخاقری: کارشناس حوزه سرمایه‌انسانی

ضرورت بازنگری مزد و اصلاح تورم

تورم نقطه‌ای ۸۹٫۹ درصدی و تورم سالانه ۶۹/۹ درصدی در مرداد ۱۴۰۵ نشان می‌دهد مسئله دستمزد دیگر «افزایش یا عدم افزایش» نیست، بلکه چگونگی و زمانبندی افزایش آن است. حداقل مزد امسال با رشد ۶۰ درصدی به ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان رسید، اما این افزایش عمدتاً جبران تورم سال گذشته بود و قدرت خرید واقعی کارگران همچنان در پایین‌ترین سطح خود از ابتدای دهه ۱۳۸۰ قرار دارد. در همین حال، تورم نقطه‌ای خوراکی‌ها به ۱۲۷/۵ درصد رسیده و فشار بیشتری بر خانوارهای کم‌درآمد وارد کرده است.

در چنین شرایطی بازنگری میان‌سال دستمزد ضرورت پیدا می‌کند. اگر تورم واقعی از برآوردهای زمان تعیین مزد بیشتر شود، افزایش مصوب به تدریج اثر جبرانی خود را از دست می‌دهد. حتی با فرض کاهش تورم ماهانه به ۲ درصد، در صورت ثابت‌ماندن مزد تا پایان سال، قدرت خرید آن حدود ۱۳ درصد دیگر کاهش خواهد یافت. بنابراین مسئله اصلی، بازنگری نیست؛ بلکه میزان، زمانبندی و شیوه اجرای آن است.

میزان افزایش مورد نیاز نیز به هدف سیاستگذاری بستگی دارد. اگر هدف فقط حفظ قدرت خرید مرداد باشد، بسته به مسیر تورم، افزایش حدود ۱۵ تا ۳۲ درصدی لازم است و برای بازگشت کامل به قدرت خرید مرداد ۱۴۰۴، این فاصله به حدود ۲۶ تا ۵۸ درصد می‌رسد. این ارقام پیشنهاد رسمی نیستند، بلکه اندازه شکاف قدرت خرید را نشان می‌دهند. افزایش یکباره و یکسان نیز می‌تواند برای نگاه‌های

گرفتار رکود هزینه‌زا باشد و به کاهش مزایا، تعدیل نیرو یا کوتاه‌تر شدن قراردادهای کاری منجر شود.

از سوی دیگر، نسبت‌دادن تورم به افزایش دستمزد، تصویر کاملی از اقتصاد ایران ارائه نمی‌کند. کاهش ارزش پول ملی، جهش نرخ ارز، حذف ارز ترجیحی، شوک‌های انرژی و جنگ، تحریم‌ها، کسری بودجه و رشد نقدینگی از عوامل اصلی تورم هستند. روند دستمزد واقعی نیز نشان می‌دهد قیمت‌ها در سال‌های اخیر عموماً پیش از دستمزد حرکت کرده‌اند و مزد بیشتر در حال تعقیب تورم بوده است تا ایجاد آن.

یکی از مهم‌ترین نشانه‌های این وضعیت، رفتار دستمزد واقعی در سال‌های گذشته است. اگر افزایش مزد عامل اصلی ایجاد تورم بود، انتظار می‌رفت با رشد دستمزد، قدرت خرید نیروی کار حداقل ثابت بماند یا افزایش پیدا کند. اما تجربه سال‌های اخیر خلاف این مسیر را نشان می‌دهد. دستمزد اسمی تقریباً هر سال افزایش یافته، ولی دستمزد واقعی از ابتدای دهه ۱۳۹۰ کاهش معناداری داشته است. حتی افزایش ۴۵ درصدی مزد در سال ۱۴۰۴ نیز از تورم این سال عقب ماند و افزایش ۶۰ درصدی سال ۱۴۰۵ عمدتاً صرف جبران همان عقب‌ماندگی شد. در دوره‌ای که تورم به سطوح پایین و تک‌رقمی رسیده بود، دستمزد واقعی نیز امکان رشد پیدا کرد؛ اما با بازگشت تورم بالا، قدرت خرید مزد دوباره در مسیر نزولی قرار گرفت. این تجربه نشان می‌دهد متغیر تعیین‌کننده در معیشت نیروی کار، ثبت سطح عمومی قیمت‌هاست و افزایش اسمی دستمزد به‌تنهایی نمی‌تواند این مسئله را حل کند. از این منظر، دستمزد در اقتصاد ایران بیشتر در حال تعقیب قیمت‌هاست تا اینکه به‌تنهایی موتور افزایش آنها باشد.

البته حداقل مزد تنها بخشی از بازار کار رسمی را پوشش می‌دهد و نمی‌تواند به‌تنهایی توضیح‌دهنده تورمی باشد که تمام اقتصاد را دربر گرفته است. بخش مهمی از فشار تورمی از متغیرهایی می‌آید که خارج از سازوکار تعیین مزد قرار دارند. بنابراین تمرکز سیاست ضد تورمی صرفاً بر مهار رشد دستمزد، بدون توجه به نرخ ارز، هزینه انرژی، کسری بودجه و انتظارات تورمی، خطر انتقال هزینه سیاست به سفره خانوارهای حقوق‌بگیر را دارد. مسئله اصلی باید مهار منشأ تورم باشد، نه حذف واکنش دستمزد به کاهش قدرت خرید.

این البته به‌معنای بی‌اثربودن افزایش دستمزد بر تورم نیست. پس از وقوع شوک‌های اولیه، رشد دستمزد می‌تواند از طریق افزایش هزینه تولید به تاوانم چرخه تورمی کمک کند. شدت این اثر به انتظارات تورمی، نرخ ارز، توان نگاه‌ها برای انتقال هزینه به قیمت و وضعیت تقاضا بستگی دارد. در اقتصاد رکودی، نگاه‌ها ممکن است به‌جای افزایش قیمت، از مسیر کاهش مزایا، تعدیل نیرو یا کاهش سرمایه‌گذاری

واکنش نشان دهند. راحل، انتخاب میان تثبیت مزد و افزایش شدید آن نیست. بازنگری یکلانی و هدفمند دستمزد، پرداخت‌های متغیر مرتبط با عملکرد و بهره‌وری و حمایت اعتباری، کالایی یا بیمه‌ای از نگاه‌های آسیب‌پذیر می‌تواند هم‌زمان بخشی از فشار معیشتی و هزینه نگاه‌ها را مدیریت کند. در نهایت، حفظ قدرت خرید نیروی کار بدون اصلاح ریشه‌های تورم پایدار نخواهد بود. همان قدر که ثابت‌ماندن مزد در تورم نزدیک ۹۰ درصد به‌معنای کاهش بیشتر دستمزد واقعی است، افزایش دستمزد بدون مهار عوامل اصلی تورم نیز نمی‌تواند راه‌حل پایدار باشد. مسئله امروز، اصلاح همزمان ریشه‌های تورم و سازوکار تعیین مزد است.